

Sodišče: Višje sodišče v Ljubljani
Oddelek: Civilni oddelek
ECLI: ECLI:SI:VSLJ:2005:I.CP.4761.05
Evidenčna številka: VSL50366
Datum odločbe: 05.10.2005
Področje: obligacijsko pravo
Institut: menica
Zveza: ZOR člen 997, 997.

Jedro

Menična izjava ima tudi pravno naravo poročstva.

Izrek

Pritožba se zavrne in se potrdi sodba sodišča prve stopnje.

Pritožnik krije sam svoje pritožbene stroške.

Obrazložitev

Z izpodbijano sodbo je sodišče prve stopnje vzdržalo v veljavi sklep
o izvršbi Okrajnega sodišča v Ljubljani, opr.št. I z dne 9.3.2004 v
točki 1 in 3 izreka, s katerim je bilo tožencu naloženo, da je dolžan

tožeči stranki v treh dneh plačati 8.514.522,40 SIT z zakonitimi zamudnimi obrestmi od 28.2.2003 dalje do plačila in mu povrniti 108.933,00 SIT izvršilnih stroškov z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 9.3.2004 dalje do plačila ter toženi stranki naložilo, da je dolžna tožeči stranki povrniti nadaljnje izvršilne stroške v znesku 85.145,00 SIT z zakonskimi zamudnimi obrestmi od 6.6.2005 dalje do plačila.

Zoper sodbo sodišča prve stopnje je vložil pritožbo toženec iz razloga zmotne uporabe materialnega prava, v kateri predlaga spremembo sodbe tako, da se tožbeni zahtevki zavrne, podrejeno, da se sodba razveljavi in zadeva vrne sodišču prve stopnje v novo sojenje.

Bistvo pritožbenih navedb je:

- tožena stranka ni bila v nikakršnem poslovnem razmerju s tožečo stranko in zato ni mogla prevzeti nikakršnih obveznosti po kreditni pogodbi z dne 14.5.2002, sklenjeni med tožečo stranko in družbo A.P. d.o.o.;
- tožena stranka z menično izjavo, ki je bila podpisana pred sklenitvijo pogodbe, ni jamčila za plačilo predmetnega kredita.

Pritožba ni utemeljena.

Sodišče prve stopnje je pravilno ugotovilo, da se menična izjava z dne 4.4.2001 nanaša na vse pogodbe, ki so bile sklenjene med tožečo stranko in družbo A.P. d.o.o. Ljubljana, in to tako tiste, ki so bile sklenjene pred podpisom menične izjave, kakor tudi tiste, ki so bile

sklenjene po podpisu menične izjave. Pravilen je zato zaključek, da izdana menica pokriva tudi terjatev tožeče stranke, izviraajoče iz kreditne pogodbe z dne 14.5.2002. Na pritožbene navedbe pa je odgovoriti:

Toženčevo menično izjavo je pravno opredeliti tudi kot poroštveno izjavo; izjavo, s katero se porok nasproti upniku zavezuje, da bo izpolnil veljavno in zapadlo obveznost dolžnika, če ta tega ne bo storil (997. člen ZOR). Poroštvo je možno prevzeti tudi za določeno bodočo obveznost (2. odst. 1001. člena ZOR). Neutemeljena je zato pritožbena navedba, da toženec s tožečo stranko ni v nikakršnem razmerju. Toženec je na podlagi menične izjave z dne 4.4.2001 porok za obveznosti, ki jih ima družba A.P. d.o.o. Ljubljana do tožeče stranke, torej tudi za plačilo obveznosti iz kreditne pogodbe z dne 14.5.2002, ki se vtožuje v tej pravdi.

Nobenega dvoma ni, da tožena stranka, na podlagi menične izjave z dne 4.4.2001 tožeči stranki jamči tudi za obveznosti družbe A.P. d.o.o. Ljubljana, ki so nastale po 4.4.2001. To izhaja iz same menične izjave, v kateri je navedeno, da je ta dana do višine zapadlih in neporavnanih obveznosti iz katerekoli pogodbe, oziroma po vseh kreditnih in garancijskih pogodbah, sklenjenih med tožečo stranko in družbo A.P. d.o.o. Ljubljana. Neutemeljena je zato pritožbena navedba, da tožena stranka ne jamči za tiste obveznosti družbe A.P. d.o.o. do tožeče stranke, ki so nastale po izdaji menične izjave z

dne 4.4.2001.

V pritožbi uveljavljani razlogi niso utemeljeni. Ob preizkusu izpodbijane sodbe pritožbeno sodišče ni našlo razlogov, na katere pazi po uradni dolžnosti. Pritožbo je bilo zato zavrniti in potrditi sodbo sodišča prve stopnje (353. člena ZPP).

Datum zadnje spremembe: 23.08.2009